

Štěňata se poprvé očkují ve stáří sedmi až osmi týdnů

Bezpečná ochrana

Psinka, parvoviróza, hepatitida (infekční zánět jater), leptospiróza, vzteklna, psincový kašel a borelióza jsou nebezpečné infekční nemoci. V minulosti znamenaly pro postižené zvíře rozsudek smrti a byly ve psí populaci skutečně rozšířené.

Naštěstí výzkum vysoce účinných očkovacích látek a zlepšené povědomí o zdravotní prevenci přispěly v posledních letech k tomu, že šíření nebezpečných onemocnění se daří udržovat v určitých mezích. A to je určitě dobře: některé z těchto nemocí jsou totiž vysoce nakažlivé a během krátké doby by mohly vyvolat skutečnou epidemii. Každý majitel psa by se měl snažit tomuto závažnému riziku, jež se nevyplácí podceňovat, aktivně čelit. Důležité je nechat psa v mládí důkladně imunizovat a jednou ročně ho potom pravidelně vodit na opakované očkování. Abychom vám přiblížili, jak dramatické následky mohou zmiňované infekční choroby mít, ve stručnosti vás seznámíme s průběhem jednotlivých onemocnění. Stále mějte na mysli, že toho všeho můžete svého psa ušetřit tím, že ho necháte pravidelně naočkovat!

PSINKA

Psinka patří k nejobávanějším infekčním chorobám už téměř 200 let. Je rozšířená všude tam, kde žijí psi, a v posledních letech je bohužel opět na vzestupu.

Rozlišujeme tři formy psinky: akutní, subakutní a chronickou. K tomu existují medicínská označení vztahující se vždy na danou symptomatiku: kataraktická (zánět sliznic), gastrointestinální (zvracení, průjem), respiratorní (postihující dýchání, hnisavé výtoky z nosního otvoru atd.), pneumonická (postihující plíce), nervová (chvění, křeče, ochrnutí, poškození mozku atd.) nebo také Hard pad Disease (ztluštění rohoviny na nosu, kombinované gastrointestinální a nervové poruchy). V průběhu nemoci se často projevuje více příznaků najednou. Závažnost onemocnění je závislá na věku a celkovém stavu nakaženého psa.

K nakažení dochází orálním příjmem nebo vdechnutím virů, které se nacházejí ve všech sekretech (tělesných tekutinách) postiženého zvířete a exkretech (vylučovaných tekutinách). Tři až čtyři dny po infekci jsou viry v krvi, ve slezině, v lymfatických uzlinách a ve štítné žláze (viremické stadium). Onemocnění často začíná prvním návalem horečky. V dalším průběhu nemoci se viry dostávají do střev a za určitých okolností do centrálního nervového systému (nervová psinka).

Přibližně týden od nakažení lze pozorovat první příznaky: malátnost, horečku, ztrátu chuti k jídlu, vodnatý výtok z nosu a z očí. Právě tento výtok je mimořádně nakažlivý a s postupem času se stává stále více viskózním. Další symptomy se často dostávají v době, kdy se zdá, že pes už je

Ochrana před nebezpečnými nemocemi

z nejhoršího venku a uzdravuje se: náhle dojde k novému vzestupu teplot a objeví se sekundární infekce způsobená oslabeným imunitním systémem. Léčba psinky je obtížná; v mnoha případech bohužel k uzdravení nedojde vůbec.

PARVOVIRÓZA

Parvoviróza bývá někdy označována také jako kočičí mor. Známa je teprve od roku

Očkovací schéma**1. OČKOVÁNÍ**

psinka, hepatitida, leptospiróza, parvoviróza a psincový kašel 7. – 8. týden života

PŘEOČKOVÁNÍ

Psinka, hepatitida, leptospiróza, parvoviróza a psincový kašel 12. – 13. týden života, potom každoročně

OČKOVÁNÍ

vzteklina od 12. týdne života

Přeočkování vzteklina o 4 týdny později, potom každoročně

OČKOVÁNÍ

borelióza od 12. týdne života

Přeočkování po 3. – 5. týdnech, potom každoročně

(Při velkém riziku nakažení parvovirózou a psinkou lze první očkování provést již v 5. týdnu života a potom ho opakovat každé 2 až 4 týdny až do 16. týdne života)

1978. Ačkoliv by název k takové domněnce mohl svádet, kočky a psi se navzájem infikovat nemohou. Rozlišujeme dvě formy průběhu parvovirózy: myokarditickou (zánět srdečního svalu) a enteritickou (zánět střevních stěn). Obě formy probíhají v mnoha případech smrtelně. Zánět srdečního svalu se vyskytuje méně často a pouze u psů ve stáří tři až čtyř měsíců. Zánět střevních stěn je častější. K příznakům parvovirózy patří zvracení, průjem, úbytek na váze a horečka.

Parvoviry jsou vylučovány s trusem a jsou skutečnými mistry v přežívání. Parvovirus může zůstat aktivní celé roky a stále může způsobit onemocnění. Viry psi přijímají orálně (například při očichávání psích hromádek). Ovšem jen přibližně 10 procent infikované populace parvovirózou skutečně onemocní. U zbylých 90 procent dochází k tzv. tiché imunizaci.

INFEKČNÍ ZÁNĚT JATER (Hepatitis contagiosa canis)

Toto nakažlivé onemocnění jater je rozšířené po celém světě. Postihuje psy a jiné masožravce - lidé se však od nemocného psa nakazit nemohou. K nakažení dochází bezprostředním kontaktem s původcem: moč, trus a sliny zde hrají jen druhořadou roli.

Šest až devět dní po nakažení se dosta-

vuje vysoká horečka, která může vydržet až dva dny. U některých psů po prvním návalu horečky příznaky nemoci vymizí, u jiných dojde k dalšímu vzestupu teplot a objeví se další příznaky jako ztráta chuti k jídlu, malátnost, zvracení, průjemy, žíznivost, výtok z nosu a z očí jakož i bolesti břicha. Poškození jater vede k poruchám srážlivosti krve. Při nejhorším průběhu nastává spontánní kolaps krevního oběhu. V takovém případě pes do 24 hodin hyne.

Během uzdravování může dojít k přechodnému zakalení rohovky. Jedná se však jen o alergickou reakci. Pokud pes hepatitidu přežije, často mu jako následek zůstává chronický zánět jater.

LEPTOSPIRÓZA

Nejen psi, ale i lidé mohou být nakaženi leptospirózou. Bakterie se usazují v ledvinách teplokrevných živočichů a jsou vylučovány zároveň s močí. Může k tomu dojít přímým kontaktem s postiženým zvířetem, ale také infikovanou vodou nebo potravou.

Přibližně jeden až dva týdny po nakažení se dostávají první příznaky: slabost, ztráta chuti k jídlu, horečka a zvracení, časté močení, velká žíznivost a citlivost na tlak v oblasti ledvin. Ve vzácných případech se může objevit také žloutenka. Pozdním následkem onemocnění leptospirózou bývá chronické poškození ledvin.

VZTEKLINA

Vzteklina patří k nejnebezpečnějším infekčním onemocněním. Nakazit se mohou lidé, savci a také ptáci. Hlavními přenašeči jsou lišky a jiní divoče žijící masožravci.

Při pomýšlení na veterináře sice nikomu není dvakrát veselo, ale nedá se nic dělat

Mladý portugalský vodní pes absolvoval komplexní očkování, a může se tedy bez rizika pohybovat po svém okolí

K nakažení dochází prostřednictvím kousnutí nebo znečištěnou ranou. Inkubační doba mezi nakažením a prvními příznaky onemocnění může být několik týdnů, ale i měsíců. Toto závažné onemocnění se projevuje nápadnou důvěřivostí, stavy rozčilení, obtížemi při polykání, zvýšeným slinotokem, ochrnutím a končí smrtí.

BORELIÓZA

Borelie jsou bakterie, které jsou přenašeňy klíšťaty. Borelióza může propuknout teprve dlouhé měsíce po kousnutí klíštětem. Příznaky infekce jsou letargie, odmítání potravy, horečka a záněty kloubů. Další průběh nemoci se vyznačuje otoky a ochrnutím. Borelie napadají srdce, ledviny, nervový systém a jiné vnitřní orgány. Ačkoliv boreliózu už lze relativně úspěšně léčit, je třeba počítat s mimořádně zdlouhavou léčbou. ■

